

Aug. Nissen & Co.,
Ewald Jensen & Co.,
Wm. Jepsen og
Gammeltoft & Schougaard.

Endvidere er der fra dette Aars Begyndelse tilkommet „Messen“, men denne Forretning kan saaledes ikke medregnes i en gros Omsætningen endnu.

I Provinserne findes ingen større en gros Forretninger, derimod flere Detailforretninger, som foruden at fabrikere til eget Forbrug ogsaa sælge en gros til andre Købmænd i Byen og Omegnen.

Baade i Kjøbenhavn og i Provinserne fabrikere de fleste Manufakturhandlere Overstykker etc. til eget Detailsalg. Navnlig i Militærbyerne forarbejdes der betydeligt ved betalte Særsker, men en stor Del forarbejdes ogsaa af kvindelige Medhjælpere i de paa-gældende Forretninger, navnlig paa Tider af Aaret, hvor de ellers ikke vilde være tilstrækkelig beskæftigede i Forretningen.

Omfanget af den indenlandske Virksomhed er det, paa den Maade Fabrikationen foregaar, vanskeligt at fastsætte med Nøjagtighed. Dog har man tilvejebragt saadanne Oplysninger, at der tilnærmelsesvis kan gives et Billede heraf.

Holder man sig først til en gros Forretningerne i Kjøbenhavn, hvoraf der, som anført, findes 6, er der givet saadanne Oplysninger om Fabrikationsforholdene, at den samlede Omsætning for alle 6 kjøbenhavnske en gros Forretninger herefter kan anslaaes til ca. 4,7 Mill. Kr. aarlig.

Om Detailforretningernes Produktion Landet over er det naturligvis endnu vanskeliggere at have noget Begreb, men det menes, at denne vil kunne anslaaes til at udgøre mindst lige saa meget som for de 6 kjøbenhavnske en gros Firmaer tilsammen.

Herefter skulde altsaa den hele indenlandske Produktion af, hvad der henhører under Damekonfektionen, mindst udgøre ca. 9 Mill. Kr. aarlig. Da Prisen paa ordinære Overstykker, som udgør Massesforbruget, er fra 6—20 Kr., antages Gennemsnitsprisen at kunne sættes til 15 Kr. Herefter skulde der altsaa i alt produceres ca. 450,000 Overstykker aarlig til en Gennemsnitsvægt (efter løst Støn) af 4 Pd. = ca. 1,800,000 Pd.

Den indenlandske Virksomhed paa dette Omraade har for nogle Aar siden været betydelig større, men efter 1892 aftog denne paa Grund af, at Udførsel til Sverrig og Norge ophørte.

Da Tolden fra 1892 blev forhøjet i Sverrig, og de herværende Firmaer derved udelukkedes fra at eksportere til nævnte Land, oprettede enkelte af disse Firmaer Forretning i Malmø.

Under Begrebet „Damekonfektion“ falder egentlig ogsaa Damekjoler, men af de ovennævnte 6 en gros Forretninger er det kun Wessel & Bett, som befatter sig dermed.

I de ovennævnte Tal er derfor kun indbefattet Fabrikationen af Dameoverstykker og ikke Kjoler.

Hvor stor Produktionen af Kjoler er Landet over, kan ikke tilnærmelsesvis angives, da Hovedmassen heraf dels forarbejdes i en Mængde Detailforretninger, dels i talrige større eller mindre Shtuer, hvor Kunderne selv levere Stoffet, dels endelig af Særsker i Forbrugernes eget Hjem. Vi kunne kun oplyse, at Wessel & Bett beskæftige ca. 200 Kvinder i Firmaets Shtue for Damekjoler alene. I de større Magasiner findes som Regel ogsaa Shtuer til denne Produktion, medens derimod Raaber, Overstykker, Skørter og Slobroks som Regel hyses i Særskernes Hjem.

Wessel & Bett oplyse, at Tolden ikke har Betydning for Forsærdigelsen af egentlige Damekjoler, da det kun er meget sjældent, at disse indføres færdige fra Udlandet. Slobroks og Morgenkjoler samt Skørter (der heller ikke ere medindbefattede